

Psykologfagene

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 4. juni 2018

Psykologien har ikke frembrakt teorier som binder faget sammen. Slik konkluderte Sigmund Koch etter å ha ledet den amerikanske psykologforeningens arbeid på 1950–60 tallet med å vurdere psykologien som empirisk vitenskap. I tiårene etter har det skjedd en ytterligere oppsplitting av faget, skrev Per Saugstad i *Psykologiens historie* (1998/ 2010).

Men selv om det ikke finnes en felles overordnet ramme som samler faget, mente Saugstad at det var en slags enighet om hvilke fenomener og begivenheter psykologer studerte. Som hvordan vi sanser omverdenen, lærer og husker, utvikler oss, påvirker hverandre, oppfører oss og mer til. Enkelt sagt: Hvordan vi forklarer menneskers tenkning og handlinger.

«Vi trenger spesialister. Men norske psykologer har også en tradisjon for å være generalister»

Psykologiens fellesskap er altså ikke i teorien man har utviklet, men fenomenene man studerer. Noe tilsvarende er nok også gjeldende for praksis: Det er mange måter å utøve praksis på, mens fenomenene psykologene møter gjerne er de samme. Gitt dette, bør både forskere og praktikere være nysgjerrige på hvordan andre tradisjoner utforsker fenomenene.

Likevel finnes det nok av krefter som sørger for spesialisering, endog sekterisme. Samtidig som kunnskapsfeltene splittes opp, blir de også mer omfattende. Det gjør det krevende nok for psykologer å holde seg oppdatert på sitt eget avgrensede fagområde. Forskere kan dessuten ha mer å hente ved å inngå i internasjonale forskerfellesskap med likesinnede, enn ved å være del av et mer allment psykologfellesskap. Alt mens klinikere følger utdanningsløp der de fordyper seg i spesifikke metoder og teoriretninger.

Vi trenger spesialister. Men norske psykologer har også en tradisjon for å være generalister. Da er det nødvendig at ulike tradisjoner tar seg tid til å formidle sin kunnskap og praksis, slik at også de uten fordypning i feltet får et troverdig innblikk i det. Både i denne utgaven og i et kommende temanummer til høsten vier

Psykologtidsskriftet stor plass til en av fagets store tradisjoner – psykoanalysen. Mange mener noe om psykoanalysen, men hvor står den i dag? Uavhengig av eget faglig ståsted, gir disse utgavene et godt grunnlag for å ta stilling til dette.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 6, 2018, side 401

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør